

Sygn. akt IV CSK 390/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku H. J.
przy uczestnictwie Agencji Nieruchomości Rolnych w W., Skarbu Państwa -
Starosty W., M. Z. i P. Z.
o stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 6 grudnia 2012 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, a cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w punkcie pierwszym tego artykułu należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002, III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.).

Zarówno sformułowane zagadnienie prawne dotyczące problemu, czy umowa dzierżawy nieruchomości zawarta na czas oznaczony wywołuje ten skutek, że po jej wygaśnięciu termin zasiedzenia biegnie od nowa, jak i argumentacja wnioskodawców powołana w uzasadnieniu wniosku nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła omawiana przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie stanowi bowiem istotnego zagadnienia prawnego taki problem prawny, którego rozstrzygnięcie nie miałoby żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w stanie faktycznym ustalonym przez Sąd drugiej instancji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP, nr 15 - 16, poz. 243). Zasadniczą podstawą rozstrzygnięcia było ustalenie, że wnioskodawca był posiadaczem zależnym, a nie samoistnym nieruchomości objętej wnioskiem o zasiedzenie i kwestia zawarcia umowy dzierżawy przez wnioskodawcę z właścicielem nieruchomości była przedmiotem rozważań w kontekście charakteru

posiadania. Sąd drugiej instancji nie rozważał w ogóle przerwy biegu terminu zasiedzenia w oparciu o art. 175 w zw. z art. 123 k.c., a zatem rozstrzygnięcie przedstawionego zagadnienia nie ma znaczenia dla wyniku sprawy. Wskazać również należy, iż nie może być skuteczna argumentacja oparta na założeniu niedopuszczalnego, z punktu widzenia art. 398³ § 3 k.p.c., odmiennego założenia w zakresie ustalenia faktycznego co do samoistności posiadania wnioskodawcy.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz Skarbu Państwa nie orzeczono wobec wniesienia odpowiedzi na skargę kasacyjną po terminie.

aw

jw